

CHYCHOTANIE (7) *sb n*

chychotanie (4), **chechotanie** (3); chychotanie *GlabGad* (4); chechotanie *Mącz* (2), *PowodPr*.
Pierwsze e, o oraz a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg N chechotani(e) (2). ◊ *G* chychotani(a) (2). ◊ *A* chychotani(e) (1). ◊ *L* chychotaniu (1). ◊ *pl*
A chechotanią (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. chychotanie się.

Głośny śmiech; cachinnatio, cachinnus Mącz, Cn; risus effusus a. maximus a. mirus Cn [chechotanie
vide śmiech zbytni Cn] (7): Cżemu od wielkiego chychotania boli wnątrze *GlabGad Fv, Fv; Mącz 28c*.

Szeregi: »chychotanie, (to jest) zbytnie śmianie (*a. bezmierny śmiech*)« (3): Też łie też przydawa
cżafu chychotania to iest zbitniego śmiania. *GlabGad B5v, F; Mącz 28c*.

»śmiech i chechotanie« (1): tedy wielkie tryumphy/ wielkie śmiechy/ y chechotania będą z tego
cżynić. *PowodPr 73*.

Synonim: śmiech.

Cf **CHECHOTAĆ SIĘ, CHYCH, CHYCHOT**

KW